

— Так то воно так, — каже оден чоловік, — та не завсїгди дізнаєш ся, чим чоловікови нашкодиш, а чим добро зробиш.

— Правда твоя, — відповів йому Сократ. — В сьому ми часто помиляємо ся. Але й ті, що вчать ся шевства або ковальства часто помиляють ся, як учать ся. Але майстри вчать їх, як їх самих учителї колись вчили та як потім вони самі навчили ся. Ось і я тепер учусь того діла, що його кождому знати треба, і другим кажу те, про що сам дізнавсь і що мені мое сумління каже. А сумління кождому буде казати, аби лиш послухав його. І хто буде дослухуватись свого сумління, як воно каже, той навчить ся, як треба жити. Відколи є люди на світі, вони вчать ся, як жити з людьми, і вчить їх сумління. А сумління кождому дав Бог і воно у всіх однакове. Всего вчити ся треба, але найпотрібнїйше вчити ся, як жити з людьми так, щоби їм не шкодити, а робити добро.

Х.

ЯК СУДЖЕНО СОКРАТА.

Так учив Сократ і багато було в него приятелїв щирих та учеників. Та багато було і ворогів. Сократова правда богатьох колола в очи. Богачі не любили його. Сократ казав: „Не праця ганьбить людину, а ганьба тому, хто не працює. Тільки тому, хто працює, Бог дає справдішнє щастє”. А богачі нічого не робили, ще й величали ся тим, що вони не роблять. Сократ казав:.